

[Statsministeren.]

en sommerbolig til disposition for landets skiftende statsministre, på hvis arbejdskraft der trækkes så store vekslers.

Skulle statsministeren af en eller anden grund ikke ønske at benytte boligen, stilles den midlertidigt til disposition for et andet medlem af regeringen — i første række for udenrigsministeren.“

Inden denne gave kunne modtages, måtte man, som det ærede medlem antydede det, henvende sig til finansudvalget. Det skete i juli 1961, og i den daværende statsministers henvendelse udtalte han, at han mente, at ejendommen var velegnet dels til sommerbolig som anført i testamentet, dels som centrum for udøvelse af de nødvendige repræsentative funktioner, enhver regering vil have, herunder også lejlighedsvis som gæstebolig for officielle udenlandske besøgende.

Ejendommen blev så i 1962 for første gang taget i brug, da ministerpræsident Ben Gurion var på besøg. Siden har det det meste af tiden været vinter, og det er boligen ikke direkte indrettet til. Ikke desto mindre har den været anvendt enkelte gange. Jeg kan meddele, at vi har haft sydslesvigske repræsentanter på besøg på ejendommen, og et par offentlige kommissioner har afsluttet deres arbejde derude.

For denne sommers vedkommende har jeg måttet meddele, at jeg desværre ikke kan tage ophold på Marienborg. Det skyldes bl. a. den rejse til Sovjetunionen, jeg efter planerne skal tiltræde i juni måned. Jeg har derefter i overensstemmelse med de citerede bestemmelser i testamentet henstillet til udenrigsministeren, om han kunne tænke sig at benytte Marienborg i den kommende sommer, og hertil har udenrigsministeren svaret bekræftende. Han vil i et passende tidsrum benytte Marienborg i sommer.

Det er imidlertid klart, at denne store ejendom, som det ærede medlem jo kender, ved siden heraf vil kunne udnyttes til de øvrige nævnte formål. Den vil kunne benyttes ved repræsentative lejligheder, hvor det diplomatiske korps skal samles et sted, og den vil kunne benyttes i forbindelse med internationale komiteers møder her i landet, ligesom der fortsat er planer om, at udenlandske ministre på besøg her vil kunne

beværtet derude i omgivelser, der svarer til, hvad gammel dansk kultur har kunnet frembringe.

Damsgaard: Jeg takker for svaret på spørgsmålet om, hvordan Marienborg skulle bruges. Det var vel nok lidt anstrengt. Jeg har forud for denne debat i en udtalelse til pressen nævnt noget om, at den danske stat ofte står som arrangør af kursus og seminarer for folk fra udviklingslandene, og at vi fra venstres side gerne så Marienborg anvendt til sådanne formål. Det kan jo være svært at skaffe plads til disse kursus andre steder. Var det ikke en opgave, nu da de højtærede ministre egentlig vistnok helst er fri for at være derude, at bruge Marienborg til disse formål? Jeg opkaster det som en tanke her og håber, at statsministeren ved at studere fundatsen vil finde udvej for en rimelig og fornuftig anvendelse af ejendommen.

Jeg har set, at regeringspressen har fremsat forskellige forslag til Marienborgs anvendelse. Herunder er det bl. a. nævnt, at en række af udenrigsministeriets mange cocktailparties måske kunne flyttes derud. Jeg må sige, at jeg synes ellers, de holdes udmærket — hvis de i øvrigt skal holdes, det skal de måske — i de repræsentationslokaler, vi allerede har, og jeg vil gerne tilføje, at ved en rimelig anvendelse af ejendommen Marienborg forstår jeg opgaver, som staten ikke kan løse på anden måde. Jeg synes, den måske på en forstandig måde kan bruges til disse u-landsformål. Jeg nævner det som et tillægsspørgsmål. Måske kunne det være en idé for ministeren, som er lidt tynget.

Statsministeren (J. O. Krag): Ja, jeg ved såmænd ikke, hvor anstrengt mit svar var. Det var vel ikke stort mere anstrengt end spørgsmålet. Mon ikke vi kan blive enige om det?

Hvor mange cocktailparties skal man holde? Det ved jeg ikke. Mig bekendt holder udenrigsministeriet ikke ret mange, og personlig deltager jeg så godt som aldrig i den slags selskaber, men en vis gæstfrihed over for udlandets repræsentanter her i landet må vi vel udvise, og det tror jeg også det ærede medlem og hans parti vil bidrage til. I den forbindelse kunne Marienborg jo